

НАШЕ ЖИТ'Я

UKRAINIAN NEWSPAPER „OUR LIFE“

Ч. 17 (112)

АВГСБУРГ, 5. ТРАВНЯ 1947

РІК III

Страх перед Німеччиною

Конференція міністрів у Москві не привела великорідженів до згоди в справі Німеччини. Головна причина цього — страх перед Німеччиною. Хоч Німеччина війну програва, однак німці лишаються її надалі найчисленнішим народом у Зах. Європі. Світ ще довго не забуде подій другої світової війни, коли німецькі армії опанували простори від Кавказу до Піреней і вели боротьбу на півночі біля Мурманська та на півдні аж коло граніць Єгипту. Америка та Англія віддалені морем і океаном від Німеччини, не мають того страху перед Німеччиною, який мають безпосередні її сусіди. Головне завдання держав, що сусідують з Німеччиною — це забезпечити себе від повторення 1914 і 1939 року. Цим пояснюється зважування німецької території, анексія багатих, промислових областей, демонтаж фабрик і т. п.

Цим нищиться воєнна промисловість Німеччини і її господарство попадає в залежність від чужини.

Проте ця політика не може усунути німецької небезпеки, поки житиме особлива „німецька психологія” та історично утворений німецький національний характер.

Недавно в Берліні підписано рішення великорідженів про ліквідацію Пруссії як держави. Пруссії, її воєнному духові, належало вирішальне слово в історії Німеччини за останніх 150 років.

Пруссія виростла на кістках слов'янських та литовських племен, що були німцями завойовані і винищенні або денационалізовані. Пруссія довела мілітаризм до найвищого ступеня. Про цю державу казали в 18. віці: „В інших країнах військо є на те, щоб служити державі, — але в Пруссії держава і народ є для війська”. Мала Пруссія могла за часів Фридриха Великого виставити 200 000 вояків. Пруська дисципліна робила з людей автомати, бездушне знаряддя.

Для пруських королів не було промадян, тільки піддані. Пруссія — генієм Бісмарка — об'єднала під своїм проводом Німеччину 1871 року. Аж до 1918 року Пруссія не знала демократичного устрою, в пруському соймі рішали групи великих землевласників та капіталістів.

Пруссія творила 3/5 Німеччини, отже її вплив був вирішальний у Німеччині. Також уся Німеччина не мала демократичного устрою аж до 1918 року: хоч був парламент, обраний загальним голосуванням, однак уряд не був відповідальний перед парламентом. Уряд призначив німецький імператор, незалежно від бажання парламенту.

„Пруський дух” винайшов „тотальну воєнщину”. Не вільний громадянин, що думає власною головою, а вояк, солдат, що слухає і

(Закінчення на 2 стор.)

Скринінг в „Сомме-Казерн“

23—25 відсотків таборян позбавлено прав ДП

24. квітня ц. р. оголошено наслідки скринінгу в таборі „Сомме-Казерн“ в Авгсбурзі. На 2 636 осіб, що перейшли скринінгову комісію, 613 осіб (в тому 111 дітей) втратили право ДП і повинні покинути табір.

Серед позбавлених прав ДП є багато осіб, що мають всі докази про насильне вивезення до Німеччини і про примусову працю і тому мають право належати до категорії ДП.

Один із виявів несправедливості були факти розлуки родин: позбавлення жінок прав ДП і залишення їхніх чоловіків і навпаки.

На знак протесту проти несправедливого результату скринінгу у таборі вивішено чорні прапори та проголошено одноденну голодівку.

Вислано також

низку телеграм протесту до урядових установ з проханням перевести повторну перевірку позбавлених прав ДП.

Окрема делегація вийшла до Головної Квартири американської армії в Франкфурті. Багато українських таборів в Баварії, а також частина чужих таборів заявили свою солідарність з табором Сомме-Казерн і на знак цього вивісили теж чорні прапори та перевели одноденну голодівку.

Треба сподіватися, що влада армії призначить окрему комісію, яка вдруге перевірить осіб, позбавлених прав ДП.

В останню хвилину нас повідомили, що американська влада видала розпорядження нікого з позбавлених прав ДП не вивозити з табору.

ВИСТУП ГЕН. ДЕ ГОЛЯ

Лондон. Генерал де Голь вперше виступив в Парижі на пресовій конференції, як провідник руху Об'єднання Французького Народу“. Генерал був в цивільному вбранні. Він заявив, що організований ним рух спрямований проти диктатури та анархії на захист демократії. До нього, заявив генерал, вже приєдналося декілька сотень французів. Франція і Англія, продовжував де Голь, пропустила можливість стати ядром нової Європи. Однак, ще не все втрачене, і є ще можливість, що вони зарадять цій ситуації.

Більше війська для Палестини

Єрусалим. Високий комісар для Палестини, Канінгем полетів в Єгипет, щоб домогатися збільшення війська в Палестині. Тепер там є 80 000 англійського війська. Для утримання порядку цього числа не вистачає.

Промова Вволлеса в Парижі

Париз. Генрі Вволлес, промовляючи в Сорбонні до 3.000 слухачів, заявив, що політична криза є тяжка як це загально здається, і остерігає перед силими, що хочуть викликати війну між заходом і сходом. На його думку поміч Америки Сав. Союзові при відбудові, це найкращий спосіб запобігти війні.

Завдання Франції, на думку Вволлеса — бути посередником між заходом і сходом.

Перед прибуттям Вволлеса якийсь чоловік роздавав маленькі пакуночки в залі. Це були кусочки крейди, замотані в папір, на якому була намальована бомба і хрест. Багато людей думало, що в пакуночках була гума для жування.

НІМЕЦЬКІ ПОЛОНЕНИ В СССР

Лондон. Англійське міністерство закордонних справ подало Сав. урядові списки нацистів і бувших військових, що працюють в СССР або в Советській зоні Німеччини. Міністерство відмовилося опублікувати прізвища.

Заклик Папи Римського

Папа Римський, як повідомляє польська газета „Даснік Польський і Даснік Жовнержка“, прийняв на приватний авіамісії урядовців УНРРА — учасників Конгресу цієї організації в Римі. У своїй промові він сказав: „Приймаючи високих урядовців УНРРА, ми бажаємо зупинитися на самій назив Вашої організації, на словах „Об'єднані Народи“. Народи всього світу... об'єдналися для допомоги своїм менш щасливим біжним і — що більше — об'єдналися, щоб підтримати їх дух, на відзагу, на почуття власної гідності і захотити їх залишити належне місце як рівні серед рівних“.

Папа Римський підкреслив конечну потребу дальшої рятунової акції для народів, які терплять альянс. „Говоримо, — каже Папа, — до тих, яких з власного досвіду знають, які трагічні умови пригноблені народів. Ми перевонані, що країни, які терплять сьогодні, не будуть залишити їм допомоги. Сьогодні Великден. Нема на світі місця, де б люди не згадали Воскресіння Спасителя Людськості. Він навчав нас загальнюю любові і на цій любові збудовано Церкву. В уміння людям поборювати зневість і невгоду бачимо єдину надію тривалого і справедливого миру. Працюйте і моліться, щоб цей мир прийшов якнайскоріше, мир Христа в сердях людей, і принес єдність між народами“. Після цього Папа благословив зібраних і мав разом з окремими делегатами.

Інтернаціональний католицький комітет допомоги

За ініціативою Ватиканської Місії у Франції у березні ц. р. в Парижі відбувся конгрес представників 27 держав, в тому числі Англії, США, Греції, Канади, Франції, Чилі, Швеції, Бельгії, Португалії, Чехії, Німеччини, Австрії і т. д., на якому обговорювались питання міжнародної допомоги військовим і цивільним полоненим, скітальцям та засланцям. На конгресі обрано чотири комісії: матеріальної допомоги, духової і інтелектуальної допомоги скітальцям, емігрантам, а також Комісію для координації католицької допоміжної акції. Комітет матиме своїх представників в окремих країнах і вивчатиме потребу допомоги населенню в усьому світі. Конгрес звернувся до всіх держав світу надіслати своїх представників до Комітету. Як повідомляють французькі газети, Папа Римський надав велику вагу розгортанню діяльності цього Комітету.

Коли ж буде організовано IPO?

Організація IPO зустрічає величезні труднощі на своєму шляху. За одержаними відомостями досі виявили свою згоду вступити до складу членів цієї організації лише 12 держав. Щоб розпочати діяльність IPO потрібно не менше 16 держав. Генеральний Секретар ОН Трігвея ліше раз звернувся до всіх держав — Членів Об'єднаних Націй в проханням якнайскоріше прислати свою згоду і тим дати можливість розпочати діяльність IPO не пізніше 1. червня ц. р.

Про особи які втратили права ДП.

Серед наших скітальців є особи, які під час різних скринінгів в таборах втратили право користуватися допомогою союзних націй щодо постачання і забезпечення та проживати в таборах. Як довідуються головна Українська Переселенська Рада, таким особам не загрожує жадна примусова депатріація, вони повинні забезпечуватися харчовими придліками, помешканнями і правою німецькими установами на загальних підставах. Про всяких випадків можливих порушень і звущань всі скітальці повідомляти найближчі українські Обласні і Тaborovi Rady.

(продовження зі стор. 1)
покірно виконує накази, — це був ідеал „prusького” виховання.

Один із звеличників Пруссії — відомий історіософ Освальд Шпенглер навіть доказував, що прусацтво і соціалізм однозначні бо, мовляв, соціалізм — це держава, основана на дисциплінованій бюрократії, а таку демократію мала саме Пруссія... Прусська дисципліна наклали свою печать на характер німецького народу. В основі лежить послух наказам згори.

Цей послух набирає деколи нелюдських форм і рис, як приміром, бої на весні 1945 року, коли й дитині було ясно, що війна вже програна, і дальший спротив принесе тільки непотрібну руйну. Але, німецькі вояки покірно виконували найабсурдніші накази і билися...

При такому вихованні прихід Гітлера до влади не був чимсь несподіваним за приказкою: „Хто палку вязь, той і капрал”.

Гітлер з своїми нацистами проповідував, що людина — тільки додаток до держави або її знаряддя. За Гітлера німці мусіли стати рабами держави. Дванадцять років Гітлерового панування лишили глибокі сліди в німецькому суспільстві. Звичка слухати наказів і сліпо, без роздумування, їх виконувати міцно закорінилася серед німецького громадянства, особливо ж між молодим поколінням.

Ці риси характеру лякають ненімців, що сусідують з Німеччиною. Освічений швайцарець Ернст фон Шенк, що відвідав Німеччину після війни 1945 року, написав цілу книгу про німецьку справу: „Європеець перед німецьким питанням”. Шенк, між іншим зазначає: „Ще й тепер німець відчувається безпосередніше і легче, ніж інший европеець, позитивно на державний примус. Але ж що його до цього жнеце в більшості випадків страх. Цей страх зв'язаний якось із перевільщеним чуттям обов'язку, що завсіди жахає не-німця як свого роду огидне самозаперечування у німців. Під натиском цього примусу і цього чуття обов'язку не можуть розвиватися або ж мусять занедіти такі властивості, що необхідні для людяного співжиття: добресть, такт, пошана, готовість помагати”.

Треба зазначити, що також між нами, українцями, пробували деякі „ідеологи” прищепити захоплення „німецьким сліпим послухом”, як гідним наслідування. Ще і досі є одна група, що звеличує „дисципліну для дисципліни”. Але здоровий розум і життя українського народу відкидає послух без роздумування і віру без права на критику. Нахил слухати начальство і виконувати накази приблизно так, як у німців, розвинувся у московськім народі. Про це писав один російський публіцист Губер ще 1922 року („Сборник Смена вех”). Він назавв покірність російських мас наказам згори та лантом до послуху („такт, повіноватися”). Ця спільна риса у німців та росіян держала обидва народи довго під подібними режимами: перше під самодержавством, пізніше під партійними диктатурами. Сусідство з цими народами для інших націй небезпечно. Це доказує історія і показує сучасність.

П. Феденко

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ ЕВРОПИ

24. квітня 81 визначних американських громадян підписали проголошення, що закликає створити сполучені штати Європи. У відповіді пишеться, що причиною воєн був поділ Європи на різні держави. Тільки єдність європейських народів може забезпечити їм дальший розвиток.

Політичний огляд

Після Московської конференції

45 днів засідали 4 міністри великорізкав у Москві (від 10. березня) щоб договоритися про дальшу долю Німеччини та Австрії. Переговори не дали бажаних наслідків: конференція розбилася, міністри покинули Москву. Сподіваються, що нова конференція відбудеться в Лондоні, в місяці листопада 1947 р. На Московській конференції вирізано виявилися дві політики супротив Німеччини: 1. Советський уряд прямує до опанування Німеччини, до її дальнього виснаження, щоб через хаос в Центральній Європі збільшити свій вплив на всю Німеччину та на дальші країни на заході; 2. Політика Америки та Англії шукає способу для господарського і політичного оздоровлення Німеччини і цілої Європи. Уряд ССР вимагає від Німеччини негайної виплати репарацій у такому розмірі, що вони до останку зруйнували б німецьке народне господарство. Західні великорізкави хочуть, щоб Німеччина заплатила за шкоди, учинені німецьким військом сусіднім державам. Але для того треба, щоб німецьке господарство нормально розвивалося. Західні великорізкави не хочуть допустити до господарської руїни Німеччини б розуміють, що безвладдя Німеччини використала б східні великорізкава. Американці та англійці не бажають своїм коштом годувати мільйони німців. Англо-американський плян є в тім, щоб німці могли себе прохарчувати власною працею і одночасно могли платити репарації.

Різниця поглядів міністрів великорізкав на німецьку проблему привела Московську конференцію в безвідідні положення. Навіть у справі миру з Австрією конференція не могла нічого вирішити, і це питання також відложено на дальший час. Під час московської конференції виявилися тертя і непорозуміння між великорізкавами також в інших справах інтернаціонального значення.

Рада Безпеки

Рада Безпеки при Організації Об'єднаних Націй має одержати під свою владу поліційну силу в числі 2 мільйонів чоловік. Ця армія могла б виступити всюди там і проти тої держави, що була б визнана Радою Безпеки за напасника (агресора). Ще нема такої міжнародної армії, але з усієї підготовки до її утворення видно, що ця армія могла б бути ужита тільки супроти великих держав. Великорізкави в Раді Безпеки мають „право вето” (заборони): кожне рішення більшості в Раді Безпеки може скасувати своїм спротивом представник однієї

великорізкави. Тому, поки буде в Раді Безпеки уживатися „право вето”, доти великорізкава, що порушила мир, зможе легальним способом заборонити уживання міжнародного війська проти своїх інтересів. Більше того: великорізкава-напасниця може своїм умішуванням охоронити перед карою і малу державу, що допустила нападу на своїх сусідів. (Так було недавно в спорі між Альбанією та Англією перед Радою Безпеки: делегат ССР виступив в обороні Альбанії перед справедливими домаганнями Англії).

Контроль атомової енергії

Недостача взаємного довір'я між великорізкавами не дає наладити контролю атомової енергії. Советський уряд хотів би мати контроль над американськими фабриками атомової зброї, але ніяк не погоджується допустити контролю атомової енергії у себе.

Америка і Європа

В інтересі світового мира США не можуть покинути Європу на поталу, на ласку і неласку східної великорізкави. Це стверджує недавна заява президента Трумена, що кордони Америки лежать над Дунаєм і на Дарданеллах. Американці не хочуть зрадити тих ідеалів, за які вони билися в цілім світі за недавньої великої війни: свобода людини і вільності народів. Шлях до здійснення цих ідеалів ще довгий, але західні демократії не покинуть взятого напряму.

Наслідки для Німеччини

Невдача Московської конференції переконує англо-американців, що вони мусять іти власним шляхом в обороні своїх інтересів у Німеччині. Це — об'єднання західних зон Німеччини і сприяння промисловому розвиткові цих областей. Очевидно, буде припинений вивіз машин та устаткування з фабрик західної Німеччини в ССР.

США про советський імперіалізм

Впливова американська газета „Нью-Йорк Таймс” пише, що советський уряд зломив умови, прийняті в час війни щодо Німеччини та Австрії і ставить нові домагання, що омають йому дати владу над Європою:

„Світовий розмах советської заоконної політики означується двома основними імпульсами: традиційним імперіалізмом, що через нього Московське велике князівство — російська Прусія — вирвало на велікую світову імперію, — та фанатичним комунізмом, що прямує до світової революції. Є ще підстави думати, що Сов. Союз уступить в той момент, коли він наткнеться на дійсну опозицію”.

ЩО БУДЕ З ДП?

Берлін. Едвардс, начальник УНРРА на американську зону висловився про долю ДП після ліквідації УНРРА:

„Питання, хто даст ім скідання 1. липня, мені не дає спати”, заявив він. Для того, щоб ДП могла почати працю, бракує ще трохи підписів.

Всіх ДП є 1 мільйон, 704 000 в Німеччині, а з того 370 000 в таборах американської зони. З них 150 000 жінок. Жінки хочуть іхати в Палестину. Другі ДП в США, британські домінії або в латинську Америку.

Персонал УНРРА в американській зоні складається з 900 осіб (в минулому році 3 000).

Едвардс думає, що 785 буде працювати для IPO. Він уважає, що

три підписи, без яких IPO не може почати роботи, будуть дані, як тільки американський конгрес ухвалить для IPO 155 міл. доларів.

Демонстрація юїдівських ДП

Франкфурт: 1 200 юїдів, що несли написи „Геть британську катівську політику”, демонстрували перед британським консульством у Франкфурті. Їх окружила американська військова поліція, і нарешті вдалося намовити юрбу вислати делегацію з 10 чоловік до консула в супроводі американського полковника. Один із юїдівських провідників заявив, що демонстрація відбулася на честь терориста Грунера, покараного смертю в Палестині.

АРГЕНТИНА

Англійські газети повідомляють про неспокої в Аргентині. Президент Перон оголосив „п'ятирічний плян” для індустріалізації країни. Цоб здобути кошти на закуп машин закордоном, аргентинський уряд примушує землевласників продавати державі своє земляжі дуже дешево, а потім продавати за кордон по високих цінах (втрое дорожче). Проти цього протестувала делегація землевласників у самого президента і загрожувала, що землевласники, якщо не матимуть вищих цін за своє земляжі, перестануть засівати поля. На це Перон відповів, що цін не підвищать, і додав: „Швидше я розділю землю між сільсько-господарськими робітниками і дам кожному з них рушницю, щоб він ту землю міг обороняти”.

Землевласники незадоволені з „п'ятирічкою”, але Перон не йде на поступки, бо саме цей плян зробив його популярним у масах. Від успіху або неуспіху пляну залежить, чи буде Перон при владі в Аргентині.

Новий літній час в Німеччині

Контрольна Рада наказала ввести від 11. травня подвійний літній час в цілій Німеччині. Годинники цього дня в третій годині ранку будуть пересунені наперед на одну годину.

ДІПЛОТИК

Центральний Комітет еспанської соціалістичної партії заявив, що соціалісти не можуть погодитися на відновлення монархії в Єспанії без попереднього всенародного голосування.

Колишньому заступникові американського президента міністер торгівлі Вволесові при його приїзді в Париж вийшли назустріч прідставникам комуністичної партії — Жак Дюкл і Марсель Кашен.

Мюнхен. Американський військовий уряд для Баварії повідомляє, що німці і ДП особи можуть відвідувати своїх родичів за кордоном в таких випадках: 1. тяжко хворих родичів, 2. родичів старшого віку, що довгі роки були відрівні від своїх рідних. Для одержання дозволу треба мати довідку від бургомістра або від лікаря, підтверджено віддлом охорони здоров'я. Цю довідку разом із проханням треба надіслати до Військового уряду.

Мюнхен. Через поганий харчовий стан в американській і англійській зонах буде скорочення додаткових харчевих карток для осіб, переслідуваних расово, релігійно і політично.

В наступному харчовому періоді особи, що були ув'язнені не більше року, отримають пів додаткової картки для тяжко працюючих. Інші, що були ув'язнені до 6 років, отримають повну картку для тяжко працюючих.

Гамбург. Міжнародне товариство для обміну пресою в Гамбурзі подало англійському урядові план експорту за кордон німецьких часописів і журналів. З англійської зони будуть вивозити до Англії 40 000 примірників. З американської зони також надійшло багато пропозицій. Як повідомляє це товариство, німецькою пресою цікавляться не тільки в Європі, але й в усьому світі, передусім в Південній Америці.

Початок революції 1917 р.

(Уривок із спогадів)

Вже найрикінці 1916 року почувалося на всьому просторі великої царської Російської імперії, що воно незабаром має завалитися. Про це свідчили скандалні засідання Державної Думи, голоси преси, розмови в урядах, у війську, серед усього громадянства. Але коли саме самодержавна монархія завалиться, ніхто сказати не міг.

Автор цих рядків з грудня місяця 1916 року перебував в Басарабії, в м. Бендерах, найближчому запіллі до фронту, як урядовець Всеросійського Союзу Земств, що опікувався утікачами з Буковини й Румунії.

Спеціальні загони Земського Союзу були розташовані по селах, воно дбали про розміщення утікачів, годували їх, організовували для них підприємства. Серед утікачів, як і серед урядовців Земського Союзу та Союзу Міст, що теж опікувався утікачами, ланувала думка: „Коли це все скінчиться? Коли настане мир? Коли можна буде знову зажити чесною працею?”

І раптом прийшла коротка, але багатонадійна вістка:

— В Петербурзі повстання.

Цар в „ставці” зрікся престолу перед представниками Державної Думи й передав царський престол і владу своєму братові, а той зрікся сісти на престол і передав владу комітетові Державної Думи, що призначив тимчасовий уряд на чолі з князем Є. Львовим, головою Земського Союзу.

Царська імперія, тюрма народів сконала. Це був факт, це була дійсність.

Вміть все наче завмерло, але тільки на мить, щоб заворушитись з думками про те, що робити.

Першою заворушилась армія, що міцна старою звичною дисципліною.

На великій площі за містом командант міста зібрал всю залогу. Стрункими рядами з оркестрами на

чолі рушили на площу частини залоги. Але не несли вони звичних прапорів: їх заступили червоні прапори, замість трикольорових.

Коли всі загони зібралися на майдані, а старшини коло чудового помосту, комендант вийшов на поміст і прочитав царський маніфест про зренчення від влади, а потім сказав коротку промову, закінчивши її закликом до дисципліни й проголошенням слави тимчасовому урядові.

Після цього виступило кілька старшин і простих вояків — річ невидана й нечувана, що свідчила про те, що „парад” цей — тільки початок чогось нового, багатообіцяного, невідомого.

Військо почало розходитися при гучних привітаннях тисяч мешканців Бендер і околиць:

— Хай живе вільна армія! Хай живе тимчасовий уряд! Хай живе свобода! — лунало з усіх боків по вулицях, якими розходилося військо.

Відомості про події розходилися із швидкістю блискавки. Примірники одної місцевої газети перелітали з рук до рук. Коло стовпів скучувалися громадяни, жадібно вбираючи розліплени новини й розходилися: одні з задоволенням, інші з тривожними поглядами, що промовляли: „до чого це все йде?”

Вже після того, як розійшлося по казарнах військо, на тому ж майдані відбувся величезний мітинг. Промовляли представники революційних партій, представники партій що створили Комітет Державної Думи, військові. Всі говорили російською мовою.

Ось на поміст виходить кубанський козак. Козацький одяг притягає увагу всіх присутніх.

„Хай живуть козаки!” — розлягається вигук, який підхоплюють сотні.

„Громадяни!” — каже козак. — „Я кубанський козак, потомок

славного вільного війська Запорізького. Сотні років царі гнітили нас, кубанських козаків, сотні років гнітили нашу матір Україну. Я був на початку війни у Львові й там прочитав, довідався з книжок, з яких вчилася наші брати, як царі гнітили Україну та її народ. Тепер вже немає царів.

Тепер — воля і вільною має бути Україна. Хай живе вільна Україна! Виконаймо велики заповіти нашого батька й учителя великого Кобзаря Тараса Шевченка! Ура!”

Тисячі голосів підхопили клич козака-кубанця.

„О какої такої Україне он гаваріл?” — спітався якийсь пан — нікакої України нет”.

„Чи нет — то питання, почувся голос, а що буде — то факт!”

I дійсно: за кілька днів на стовпах Бендер з'явилися оголошення про те, що має відбутися мітинг українців. Місцем збору було призначено ідалю Союзу Міст. Зійшлося небагато: осіб 200—250. Були це переважно службовці Земського Союзу, кілька службовців Союзу Міст, осіб з 20 вояків в найстаршому чині прапорщика, були й місцеві мешканці та ще кілька галичан: один сільський учитель, професор гімназії з Коломиї й кілька робітників та селян. Це були полонені, яких відпущено було з роботи, яку вони виконували в установах Союзів. Революція звільнила їх від обов'язку жити в касарнях полонених з австрійської армії. Був і той кубанський козак, що промовляв на мітингу.

Збори відкрив представник Союзу Земств. Гучних промов не було. На порядку денного стояло питання про самоорганізацію українців в Бендерах, утворення Українського комітету, про представництво українців в місцевому громадському комітеті, до якого перейшла вся цивільна влада у місті.

Комітет був обраний з п'ятьох осіб. Очолював його урядовець Земського Союзу. Серед членів його був і місцевий мешканець, на жаль забув я його прізвище, але визнач-

ний він був тим, що в нього спінявся інженер Євген Голіцинський, той самий, що був зв'язковим між українцями Києва і Союзом Визволення України, що діяв в Австрії і заступав інтереси України під час першої імперіялістичної війни.

Зв'язок між українцями Києва і Союзом Визволення України підтримував інж. Євген Голіцинський, один з основоположників Революційної Української Партії, що пізніше переименувала себе в Українську Соціял-Демократичну партію. Коли Румунія ще не брала участі у війні, інж. Є. Голіцинський мав осідок в Букарешті й Ясах, звідки він їздив на побачення з членами Союзу Визволення України. Бувало, що до нього приїжджають представники СВУ.

Про заслуги бендерського українця я довідався не відразу, а лише згодом, коли близче познайомився з ним, якось в разомів назвавши інж. Є. Голіцинського. Цей бендерський мав і літературу СВУ. У нього навіть робили владі трус, але нічого не знайшли. Пізніше виявилось, СВУ, а стався в наслідок доносу якогось контрабандиста.

Недовго мені прийшлось бути в Бендерах: я мусів вернутися до Києва. Український Комітет у Бендерах розвинув широку усвідомлюючу і іншу роботу. Представники його брали участь у національному конгресі, що відбувся в квітні 1917 року в Києві, а пізніше і в Українській Центральній Раді.

С. Гордієнко

ТТО І КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Англійський кардинал Гріффін говорив на протестаційному зібранні проти режиму Тіта в Югославії, що з „Хартії Об'єднаних Націй зроблено посміховище в Югославії” і хорватський архієпископ Степаніч був за те, що відважився не згодитися з тоталітарним диктатором Тітом. „Уже треба, щоб організація Об'єднаних Націй дослідила злочини проти людянності, проти нас усіх, як людей”.

тільки попала до аліянтів. „Не зроблять вам жадної кривди”, — сказав міністер. Марда Геббелльс відкинула цю пропозицію.

Різниця поглядів

28. 3. 1945. Провадяться розмови між Гітлером і Геббелльсом та Геббелльсом і Головним Штабом щодо проблеми оборони Берліна. Погляди поділились. Гітлер домагається оборони кожної вулиці. Геббелльс одержує численні листи з благаннями не провадити боротьби в місті. Про це благають Геббелльса від імені мільйонів жінок і дітей, становище яких і так дуже тяжке.

Заборона вивішувати білі прапори

15. 4. 1945. Довідуємося, що у всіх містах і селах, до яких наближаються британські й американські армії, мешканці вивішують білі прапори й простирали, цим докumentуючи, що для них війна скінчена. Геббелльс сказав, що вживе енергійних заходів, щоб перешкодити цій зневірі. „Якщо зауважу хоч один білій прапор на вулиці Берліна, не заважаю висадити в повітря цілу вулицю з усма її мешканцями. Маю на це повну апробату Гітлера”.

„Чудо”

Вчора увечорі знову сиділи чотири години в бомбосховищах. Від довою вже часу згнаняють нас англійці на півночі до пивниць. Це роблять яких п'ятдесяти—шістдесят

Уривки з щоденника секретаря Геббелльса

(Продовження)

Розслідування без наслідків

24. 12. 1945. На численні запити відповів: „Більшість заслідунків є справедливими, але вони не доказують злочинів. Геббелльс біситься, тим більше, що ворог загрожує збомбардуванням Канцелярії Райху. Він дозволяє мені перевести позаслідування виявлення таємниці. Не потребую додавати, що вислід розслідування не дав наслідків; зрозуміло чому. Геббелльс хоче усунути всіх закордонних кореспондентів, але цьому перечить Вільгельмштрассе.

Глузота німецької розвідки

14. 1. 1943. Черчілл і Рузвелт зустрічаються сьогодні в Касабланці. Кілька днів тому міністерський радник Шмідт поінформував закордонних кореспондентів в Берліні, що аліянти застосовують досить оригінальні способи обережності. Німці добре знають місце, де відбудуться розмови, а саме в Вашингтоні, в Білому Домі. Дуже легко, казав радник, німецька розвідка відчитала зашифроване слово „Касабланка”.

Дотепні чинники нашої розвідки не прийняли цього слова у власти-

вому сенсі, а переклали дослівно „Більшість”. Правильно твердить Геббелльс, що наша розвідка дала ще один доказ своєї глупоти.

Німці не вірють, що аліянти наступатимуть в північній Африці.

20. 2. 1943. Великий Муфті Ерусалиму під час розмови з Геббелльсом сказав, що від жовтня 1942 р. знає про план наступу аліянтів в північній Африці. Багато разів я інформував про це Вільгельмштрассе, але там з цього реготали. Розуміється, що Вільгельмштрассе не повідомила про це Гітлера, тому Геббелльс, одного разу в гніві сказав, що північній Африці ми втратили через власну глупоту.

Наступ аліянтів

3. 6. 1943. Геббелльс їде до Оберзальцберг, куди викликав його фю́рер. Міністер думає, що темою розмов буде його меморандум. Я їду з ним. О 2.30 після кількагодинної конференції, Геббелльс покидає резиденцію Гітлера.

Думасмо відпочити, коли несподівано, точно о 4.05 г. мене розбудили. До нас доходять перші комунікати про десант аліянтів на берегах каналу Ля-Манш. Наступ починає

настаться, нема сумніву. Буджу Геббелльсу, щоб повідомити його про сенсацію. Міністер відповів: „Слава Богу! Нарешті почалася остання рунда”.

Після полуночі до нас дійшли численні дальші відомості. Гітлер настроєний оптимістично. Невідомо, що думають про це військові сфери. Здається, що атмосферичні умови над Ля-Маншем кепські, що для нас корисно. Смішний збіг обставин: фю́рер пробує зв'язатись телефоном з Роммельом, а Роммель з нагоди дня народження жінки виїхав до Вюртембергії. Тяжко описати обурення Гітлера.

Пані Геббелльс просить отрути.

25. 2. 1945. Цими дніми пані Геббелльс попросила у професора Морелля, особистого лікаря Гітлера, отрути. Прохання її задоволене: одержала достатню порцію для себе й своїх шістьох дітей. Під час вечірніх одвідин у моєму домі пані Геббелльс ділиться з нами своїми думками. Шкода нам її. Вона добре розуміє, що її чекає: знає, що кожен день наближає її до цієї хвилини. Сьогодні увечорі сказала, що помирилася з долею, а боліє тільки за дітей. „Увечорі, коли кладу дітей спати, думаю про те, що за кілька тижнів буду змушена убити ці невинні істоти”.

Із життя українців Америки

(Лист із Америки)

Суспільне розшарування українців Америки сталося під впливом трьох головних факторів: релігії, культурно-гуманітарної чинності та політики.

Релігія витворила чотири головних течії: католицьку, православну, протестантську та сектантську.

В католицькій скупчилася переважно галичани, які пристали до двох церковних організацій греко-католицької та римо-католицької.

В православній течії скупчилася вихідці з Буковини, Басарбії, Волині, Поділля та інших земель Великої України й Галичини, які створили дві самостійні церковні організації: автокефальну та підпорядковану царгородському патріархові.

Протестантська течія витворена місцевими впливами різних англійських, німецьких та інших протестантських церков і складається, як з галичан так і придніпрянців, а сектантська складається переважно з придніпрянців штундистів, баптистів і т. п.

Культурно-гуманітарна з'явилася в асекураційні "Союзи": Укр. Народний Союз, Укр. Робітничий Союз, Провідніння, Народна Поміч та інші.

Політика (українська) витворила чотири політичні течії: демократичну, націоналістичну, гетьманську та комуністичну.

Серед демократів є безпартійні консервативні демократи типу старокраєвого УНДО, радикали, близькі до них організація "Оборони України", трудова демократія, соціалісти і т. д. Націоналісти розділяються на безпартійних, "мельників" та "бандерівців". Гетьманці діляться на тоталістів і прихильників демократії. Комуністи діляться на "організованих" (приналежних до партії) та симпатиків.

В останні роки в США деякі консервативні елементи отворили на персональних засадах Конгресовий Комітет, який не репрезентує їх церков, ні культурно-гуманітарних установ, ні політичних організацій, а тільки певні однобічні шукання.

Під одночасним впливом всіх трьох згаданих факторів українське суспільство в США скупчилося в чотири головні контроверти: консервативний, радикальний, екстремний та не-формальний.

Консервативний ділиться на два табори: католицький та "свободянський" (по часопису, який репрезентує його ідеологію). Католицький гуртується переважно навколо "Провідніння" з греко-католицьків, консервативних демократів, гетьманців та екстремних націоналістів. "Свободянський" гуртується навколо УНС, також переважно з греко-католицьків, консервативних демократів типу старокраєвого УНДО та націона-

лістів, серед яких поміркований елемент бореться з екстремізмом. Є там трохи й гетьманців.

Демократичний табор складають ліберали, радикали й соціалісти найбільша кількість яких перебуває в лавах Укр. Робітничого Союзу.

Невелика група М. Цеглинського, "Оборона України" (М. Січинський) та "канонічні царгородці" хворють на симпатії до московської диктатури. Група "безпартійних фахівців", трудова демократія та автокефалісти, рішучо поборюють советофільство.

Екстремний табор складається з комуністів, переважно галичан та волинян, і різного роду советофілів. Його чинності помагають і "оборонці", "деглинчики" та "царгородці", лише формально належучи до демократії, а в дійсності працюючи для московської диктатури.

Неоформлену групу складають такі організації, як Народна Поміч, що відразу своєї фізіономії ще не мають. Це переважно православні обох церковних організацій та безпартійні демократи, які тоталістів не люблять, а демократії бояться. Оздоровлення українською суспільством, можливо, штовхне їх на тісніше кооперацію з демократичним табором.

У з'язку з розвитком світових подій в останні часи помічається загальна переоцінка цінностей, відсування ширіших мас від чорного тоталізму й наближення до демократизму. Повільно, дуже обережно, не завше охоче, а під тиском голих фактів життя люда повертається до поступових течій, які не мають на собі жадної тоталістичної плями. Серед суспільства підносяться ідеї консолідації кооперації на демократичному грунті. Наймарантнішою є ідея злуки Народного Союзу з Робітничим з метою забезпечення обидва від розкладової чинності екстрему, в одному — чорної, а в другому — червоної. Показним з'явницем є остання нарада Злученого Укр. — Амер. Допомогового Комітету, яка ухвалила певні реформи у справі організації самого Комітету та його діяльності, що перешкоджають тоталістам в їх зловживанні гуманітарною справою.

Націоналісти та іх апологети поволі втрачають провідні позиції. На обрії стають помітнішими постаті, що нічого спільногого з тоталістичними світоглядами не мають. До них в першу чергу треба зачислити голову Укр. Нар. Союзу М. Мурашка, що відбиває в своїй акції настрої консервативної демократії; голову Укр. Допомогового Комітету стейті Мічіген І. Панчука, який репрезентує ліберальну безпартійну демократію, та теперішнього контролюра ЗУАДК В. Довгана, який репрезентує організовану трудову демократію. Ре-

форми в ЗУАДК можуть виплинути й на зміну відносин в ширших колах українського громадського життя в США.

В Канаді громадське розшарування досить яскраво репрезентує КУК, (Комітет Українців Канади) який складається з представників більших організацій, що діють по всій Канаді. Це організації такі: 1 — Союз Українських Самостійників, переважно православних, лібералів-демократів. 2 — Союз Українських Організацій, демократів соціалістів. 3 — Братство Українців Католиків — власне греко-католиків, переважно консерваторів різних течій, від демократичної до націоналістичної й гетьманської. 4 — Українське Національне Об'єднання різних націоналістичних груп, яке в остан-

ні часі почало відмежовуватися від екстрему і переходити на демократизм; існує переважно серед греко-католиків, що намагаються відмежуватися від екстремного таталізму переважно також греко-католики. 5 — Союз Гетьманців-Державників, що відмежовується від екстремного таталізму переважно серед греко-католиків. 6 — Канадсько-Українські Ветерани, серед яких змінюються, з одного боку, православні з греко-католиками, а з другого-демократи з тоталістами.

Греко-католицька та тоталістична екстрема же не до розвалу КУК, щоб вирватися з під контролем демократії. Чи вдасться це її покаже майбутнє, бо є ознаки змінення серед націоналістів конструктивного елементу, до чого же нутрь обективні умови життя серед демократії Канади.

P. B.

Сільське господарство в СССР

В кінці лютого ц. р. шпалти соцівської преси були заняті докладними справозданнями про перший пленум Центрального Комітету комуністичної партії СССР. Серед питань, що обговорювалися на цьому пленумі були й питання „про заходи піднесення сільського господарства в післявоєнний період“. На засіданнях Центрального Комітету ВКП(б) у Москві виявилось, що сільське господарство СССР в повоєнному періоді опинилося в дуже тяжкому стані: зменшилася посівна площа, знизилася урожайність, скоротилось поголів'я худоби та її продуктивність, менше стало людей, промислова продукція була спрямована на задоволення потреб армії, а в з'язку з цим припинилось виробництво сільсько-господарських машин та тракторів. Попсуха 1946 року, що охопила більшу частину європейської частини Сов. Союзу, своїми розмірами значно перевищила велику посуху 1921 року і це ще погіршило ситуацію в соцівському сільському господарстві. Сільське господарство визволених районів після великих зусиль всього советського активу змогло тепер відновити лише три чверті повоєнної посівної площи й половину кількісного стану поголів'я худоби. Одночасно зменшується посівна площа пшениці на користь меншевартичних культур, як ячмінь тощо.

За пляном у 1950 році має бути валового збору зерна в розмірі 127 міл. тонн. На Україну, Поволжя та

Північний Кавказ покладається завдання не тільки відновити, але й перевищити попередній рівень продукції пшениці. Пляни намічають також помітне збільшення продукції олійних, бобових культур і крупи. Валовий збір бавовни в 1950 році має досягнути 3,1 міл. тонн, цукрового буряка 26 міл. тонн тощо. Посівна площа зернових культур в 1950 році має збільшитися на 24%, бавовняку на 40% цукрових буряків на 63%, соняшнику на 23% при одночасному збільшенні їх урожайності.

До кінця 1948 року ухвалено відновити повоєнну кількість великої рогатої худоби, овець, кіз, до кінця 1949 року відновити повоєнний рівень кількісного стану свиней, до кінця 1950 року — коней.

Потужність машиново-тракторних станцій становить 10,2 міл. кінських сил, з цього потужність тракторів становить 58%. МТС виконують 70—75% всіх робіт. Середній виробіток одного трактора в 1946 році становив 348 гектарів, комбайну 142 гектари (до війни на трактор приходилося 411 гектарів).

ПАРТИЗАНИ В ЕСПАНІЇ

В провінції Сіудадреаль та біля Валенсії військо і поліція ген. Франка веде бої з партизанами. На боці Франка б'ються також мароканські відділи.

Не виявляємо радості.
Ніколи протягом багатьох місяців не бачив Геббелса в стані такого піднесення. На другий день рано, під час пресової конференції він порадив нам бути об'єктивними і невтіральними в ставленні до особи Трумена: „Ми не повинні його дenerвувати, мусимо теж замовчувати нашу радість з приводу смерті Рузвелта. Уесь світ повинен мати враження, що цей факт для нас байдужий, щоб не викликати якесь підозріння ані в Москві, ані в Вашингтоні“.

Коротка радість

Вже пополудні атмосфера заспокоїлась. Труднощі хвилини такі великі, що оптимізм міністра не поträgtав навіть 24 години. Зрештою відомості з фронту показують, що смерть Рузвелта не має найменшого впливу на перебіг військових операцій. Увечорі Геббелс сказав тоном зневіри: „Наша доля далі тяжка, і ми напевно продали шкуру ведмедя, не уплювавши його“.

Замах на Гітлера
23. 6. 1944. Попробую коротенько описати подію, що мала місце 20. червня по полуночі.

В четвер 20. червня: 14 год. як звичайно, у Геббелса обід. Міністер був блідий, нервовий і мовчазний. Я довідався, що о 13 год. до нього дійшла з Головної Кватири фюрера звістка про те, що там був вибух.

Репресії
Коло 16 години на летовищі в Темпельгофі приземився літак: це був апарат князя Штауфенберга, що вертався з головної кватири фюрера. Переконаний, що Гітлер не живий, князь покинув Оберзальцберг безпосередньо після вибуху. Прилетівші, князь негайно пішов до військового міністерства, де зустрів Фромма, Ольбріхта, Бека і Віцлебена, які повідомили його, що бомба не вбila Гітлера. Тому власне головнокомандувач резервою армії Фромм побоюючись за особисту безпеку, заявив бажання відйти від змовників. Збунтовані офіцери його негайно арештували.

Несподіване прибуття майора Ремера та його гвардійців зовсім змінило ситуацію. Фромма звільнили, і він сам себе визнав суддею військового суду та поспішно засудив на кару смерті двох змовників: Ольбріхта і Штауфенберга. Негайно на подвір'ї військового міністерства заарештовано тих офіцерів. Геббелс діяв теж: своє міністерство перетворив у Головну Кватири, в'язницю і військовий суд одночасно.

Геббелс влучно окреслив цілу аферу словами: „Це була телефонічна революція, яку ми легко здушили, але, коли б змовники були досвідченіші, то звичайні рушничні постріли не спинили б цих махінатій“.

(Кінець буде)

Даремні надії

Потім Гітлер і Геббелс почали розмову на тему можливого наступника Рузвелта. Назвали ім'я Трумена. Чи він за, чи проти Pocil? Все можливо. Протягом ночі ситуація може зовсім змінитися.

Відкритий лист до Високопреосвященого Архієпископа Ігоря

Ваше Високопреосвященство! „Спілка Селян” в Сомме-Казерне (Авгсбург) об'єднує найкращу і найсвідомішу в національному і релігійному відношенні частину українського селянства. Майже всі її члени — це ті, що перенесли невимовні моральні й фізичні муки в період найтяжчого лихоліття наших земель, але не зламалися в тяжкій боротьбі. Всі вони йдуть тепер в незнане майбутнє шляхами, що вже й зараз вкриють гострим камінням і тернами. Йдуть, несучи в своїх душах полум'я віри в Правду Божу і в Правду Національну. На цьому шляху вже зустрів членів Спілки Селян тяжкий удар. Багатьох членів скринінгова комісія позбавила прав ДП. Причина цього — переважно труднощі формального порядку, в яких селяни не цілком добре орієнтуються. Позбавлені і не позбавлені цих прав 24. 4. ц. р. пішли до церкви, щоб знести молитви до Всемогутнього Владики, Единого Заступника Нашого. В трагічні

дні життя табору всі таборянини, незалежно від віри і поглядів політичних, пройняті спільним болем за долю братів та бажанням щось зробити для полегшення їх нещастя. І тільки єдиний Ви, Ваше Високопреосвященство, відмовились взяти участь в делегації до Франкфурту, а з церковної катедри, в містці, коли обездолені вірні прийшли шукати Божої Ласки Й Любови, висловили жаль, що не позбавлено прав ДП. організаторів „Спілки Селян”. Ви, архієпископ Української Автокефальної Православної Церкви, замість слова любові і вітхи для вірних, висловили почуття злоби й ненависті, і то в святому Храмі.

Нехай же знають це вірні, нехай знають про це й виці органи УАПЦ.

А братам нашим скажемо словами Христа: „Блаженні ті, яких ганьблють, виганяють, говорять на них всяке зло й неправду ради Мене“.

Управа Спілки українських селян-емігрантів в Сомме-Казерне, Авгсбург

що теперішній народ айни, що заселив колись великі простори на сході, і є нащадком тих українців, що 4.000 років тому вимандрували з батьківщини на „Зелений Клин“. Підставою для такого згадку Шмідтова служить те, що айни справді не належать до тубильців авійських народів: шкіра у них біла, а не жовта чи смуглава, і волосся у них буйне і хвильсте, а не просте та мізерне, як у азійських рас. Ще далі від Губерта Шмідта пішов у своїх догодах та міркуваннях віденський професор історії Освальд Ментіг. Він в мові одного дуже давнього рукопису, знайденого в одній з тибетських монастирів, що писаний був так званою в науці тохарською мовою, віbachав рештки мови отих українців, що 4.000 років тому переселілись до Азії і довгий час зберегали її свою мову. Отже антропологи, дослідники людської крові які рисами, встановленням шостого свого кров'яно-етнічного типу дійшли зовсім самостійно і незалежно від істориків до того самого питання, а саме до питання про спорідненість українців з айнами. Звичайно, пишемо це не в сучасному значенні термінів, а в тому, що поза ними лежить. За терміном Україна, Польща та Угорщина розуміємо нащадків, юсів трипільської культури, а за айнами нащадків, юсів культизи, знайденої в гунанській провінції Китаю, що й останніми часами знаходять тепер передісторики розпорощено ширіть на Далекому Сході, де жили перед тим айни.

Л. Ч.-о

СПРАВА НЕМАЛОЇ ВАГИ

З закінченням війни українське еміграційне вище шкільництво потрапило в цілком інше становище, ніж воно отримало після упадку Української Народної Республіки. Тоді створилися такі умови, що українське еміграційне вище шкільництво знайшло притулок в Чехо-Словачькій Республіці. Там вирошили Український Вільний Університет, Побебрадська Господарська Академія й Вишій Педагогічний Інститут ім. М. Драгоманова. Згодом останній мусів припинити своє існування, пізніше мусіла припинити автоторне навчання Подебрадська Академія й перетворитись у вищу школу позаочного навчання — Український Технічно-Господарський Інститут. Український Вільний Університет також мусів обмежити свою діяльність. В наслідок війни обидві школи були насильно вивезені з Чехо-Словаччини: професура та студенти опинилися на території Баварії. Школи відновили свою діяльність, повсталі нові, але умови цієї діяльності цілком відмінні від тих, що були в Чехо-Словаччині: тоді ті школи могли обслуговувати вихованнями ними кадрів фахівців української народні маси в Галичині і Підкарпатській Україні. Тепер ті землі під советською окупацією. Отже виці українські школи на еміграції тепер позбавлені свого ґрунту, вони можуть готовати нові

кадри фахівців, але для тих фахівців закриті шляхи до роботи серед власного народу на його землі. Ці кадри зможуть існувати або з роботи серед еміграції, або з роботи в тих країнах, де проживатимуть.

Поставимо тому питання: 1. чи визнаватимутимуть країни, де розташовані або будуть розташовані вищі українські школи, ті дипломи, що їх видають наші виці школи; 2. чи є певність, що викорювані нашими виціми школами фахівці знайдуть заробіток серед самих українських емігрантів, які задоволені тим, що би мовити, „рідними дипломами” при приманні фахівців на роботу.

У професури природно повстает питання: чи має вона моральне право провадити свою педагогічну діяльність, не думаючи про майбутнє своїх учнів, мовляв: буде вчити студентів, а що буде з ними потім — байдуже? А так саме й ставить питання сьогоднішній і завтрашній день.

Знов таки у студенства, також природно, повстает питання: чи даст мені диплом української вищої школи на еміграції визнання моєї кваліфікації, коли я скочу працювати серед „чужинців”, що дають мені можливість жити в умовах, порівнюючи країн, як ті, в яких живуть кревні на сході?

Професор Вищої Школи

Найдавніші наші переселенці на Далекий Схід

Ледве чи знайдеться тепер в світі культурна людина, яка не чула б про одну свою відмінну властивість людської крові. Властивість ця полягає в тому, що кров одних людей, діставшись до жил інших людей, інколи може їх убити. На цій властивості крові, яку відкрили лікарі майже 50 років тому, основане те, що в різних арміях, а зокрема в німецькій і то спеціально в СС частинах, кожному воякові витавровували на руці число для означення тієї групи крові, до якої ви належите. Важко пораненому воякові, в разі потреби додати до його знекровлених жил крові, беруть її у когось, серед його колег з однаковим з ним тавром на руці, і тим рятують йому життя.

Наука встановила, що властивість крові кожної людини не змінюється впродовж цілого життя ні від ліків, ні від клімату, в якому живе людина, ні від харчу, ні навіть від хвороб і що ця властивість передається в спадщині дітям. Цю останню властивість вже використовують в судах, коли є сумнів, хто є батько дитини. Дослідженнями крові матері та крові дитини, а тоді і крові звада-догадного батька, експерт може відразу довести, чи претензії матері на альменти мають, чи не мають підстави. Коли, скажім, кров матері належить до групи А, кров дитини до групи В, а кров звада-догадного батька до групи А, чи до групи О, то коли б то була його дитина, то не могла б вона мати крові, приналежної до групи В, а тільки могла б мати кров груп таких, які мають батько або маті.

Але ця властивість людської крові відкриває великі можливості і для інших наукових досліджень. Встановлено, що люди з кров'ю різних груп не однаково представлені в різних частинах світа, в різних країнах, серед різних народів. Як ми вже згадували, серед народів, що живуть на землі, встановлено 4 роди крові. Означають ці види крові літерами А, В, АВ і О. Спостережено, що відсоток окремих осіб з тією чи іншою відміною крові посеред окремих народів більш-менш постійне явище і характерне для цього народу. На підставі численних досліджень, пороблених в різних країнах, встановлено, що всю людність землі можна поділити на окремі, споріднені між собою своїм складом крові типи. Таких типів встановлено 7. До першого типу відносяться ті народи, серед яких панують групи крові в О, себто такі, серед яких майже не існує осіб, принадлежащих своєю кров'ю до групи А та до групи В. — Це індіанці, філіппінці та ескімоси. Цей тип називають американським. Другий тип дуже більш на групу В, але досить багатий на А, характерний для австралійців, третій тип так само більш на В, але дуже багатий на А, характерний — для західно-європейців. Четвертий тип об'єднує собою народи з середньою кількістю представників кров'яної групи А та В. До нього належать народи Африки та Південної Азії. П'ятий тип об'єднує народи Близь-

29—30 березня ц. р. відбувається другий з'їзд ОУЖ. На з'їзд приїхало 57 делегатів. Були репрезентовані: англійська зона, 4 обласних відділи ОУЖ і 26 делегатур. Делегатки французької зони, не діставши перепустки, вислали привітання і звіт.

Майже всі громадські організації вислали свої привітання або представників на з'їзд жіночтва. З'їзд пройшов на дуже високому рівні й ділово. Заслухані звіти показали величезний зрост організації, яка тепер нараховує до 10 000 членок і охоплює всі три зони. В дискусії виникло питання потреби від господарського перевищту жінок підтримати до національно-виховної праці, бо тільки жінка в родині і громаді може зберегти національно здорову і моральну основу. В господарській діяльності з'їзд висловив тверду волю до чіткого правового оформлення жіночих робітень, як бази до самостійного економічного існування делегатур. Виставки закордоном повинні бути пропагандованою народною культурою. Жіночтву легко встановити й господарські зв'язки. Тісний контакт з організаціями жіночтвом Америки і Канади показує, що до виконання цього є потрібні передумови. З'їзд відмітив з подякою і великим признанням допомогу, яку несуть скітальцям жіночі організації Америки і Канади через посередництво ОУЖ,

а також допомогу і підтримку, яку давала жіночі організації ЦПУЕ.

З'їзд розглядав питання дальшого переселення і труднощів жінок на еміграції. Міцний зв'язок, дисципліна, ідейність і відданість гарантують дальший розвиток праці ОУЖ, в яких землях і в яких умовах не довелось би нам опинитися. З такою вірою і запевненням, по двохденній праці закінчився другий жіночий з'їзд.

КУЛЬТУРНА ХРОНІКА

Василь Барка виготовив до другу збірку поезій під назвою „Біллій Світ“. Складається вона з 8 розділів: Світання, Рідні душі, Правда і Кривда, Ясність, Голубиний міст, драматична поема „Цареборець“, Вірші віри.

НАШЕ ЖИТТЯ

UKRAINIAN NEWSPAPER . OUR LIFE .

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Адреса Редакції та Адміністрації: Augsburg, Breuerstr. 1 (Ecke Birkenfelder Str.). Адреса для листування і пресесії переважно: Ukrainian Newsagent „Our Life“ Augsburg, Postamt 5, Postfach

Редактор: Козерія. — Головний редактор: Д-р П. Феденко. Відповідальний редактор: Світланія Сіміонова. — Відповідальний редактор: П. Котевич.

Authorized by Military Government ICD., Press Branch OMOR. Сіміонов: P. Kotevich. Druck: Hans Holzmann, Bad Wörishofen.

Помер „автомобільний король“

В своєму маєтку у Дірборні біля Детройту в ніч на 8 квітня помер від крововиливу в мозок Генрі Форд, основоположник і довголітній керівник найбільшої в світі автомобільної фірми, нащадок ірландських іммігрантів — Форд був сином сільського робітника (народ. 1863 у Дірборні). Проти волі батька Форд став механіком і почав свою кар'єру на фабриці знаменитого винахідника Едісона. Протягом шести років на своєму власному підприємстві Форд досяг небувалої в той час деякої продукції 100 автомобілів. Його спільнік боїться, що такі темпи допровадять фірму до руїни, на що Форд відповів, що він збиратиме довести дієне виробництво до 1.000 автомобілів. В рік першої світової війни Форд встановив найбільшу в усьому світі заробітну платню 4 доларя за день.

1915 р. з власною ініціативою поїхав в Європу з місією: переконати європейців, щоб закінчили світову війну. Року 1919 Форд викупив усі акції свого підприємства і приступив до реалізування свого ціану надання самостійності своїм підприємствам; придбав свою власну флоту, купив у Флориді та Бразилії великих кавчукових плантацій, заклав свої рубні та доменні печі, провів свою власну залізницю, навіть застрував власну газету. На початку другої світової війни фірма Форда видала на ринок 30.000 особових авт., а майно оцінювалось тоді в сотні мільйонів доларів. Під час війни Форд виготовив для армії до 7.000 чотирьохмоторових бомбовозів і велику кількість панцирів. В 1943 році помер його син, керівництво фірми перейшло до внука Форда — Генрі Форда Другого.

Ім'я Форда пов'язане з заведеною ним системою масового виробництва машин

за допомогою „конвеєра“: робітник виконує тільки одну частину праці, наприклад, закручує гайку на машині, що посувався від одного робітника до другого, і наприкінці видає готовий автомобіль з усіма частинами на склад. На заводах Форда ще з 1933 року запропоновано в наслідок цієї системи скорочення робочого тижня з 40 годин до 33 годин при тій самій заробітній платні.

ЛЯ ГВАРДІЯ ЗАНЕДУЖАВ

Нью-Йорк. Ля Гвардія, бувши директор УНРРА, лежить у лікарні. Він має цукрову хворобу.

В таборі Ганакер

Серед широких нив повіту Лянданнав Регенсбурзької області на великому летовищі недалеко села Ганакер розташувався український табір, мешканці якого живуть дружною родиною, зберігаючи свої національні традиції та загадки про рідний край.

У таборі мешкає 635 українців. Працює народня школа, школа для неписьменних, курс крою для дівчат, шофеський, англійської мови і курс стенографії. Недавно відкрито робітні шевську, кравецьку, слюсарську та електротехнічний варстат. Зорганізовано таборову лікарню. Є в таборі українська греко-католицька церква. Інтелігенції серед мешканців табору мало і це

Німецький спорт

В Мюнхені відбулися змагання в баскетболі жінок і мужчин. Мюнхен-Берлін. Перемогу здобув Мюнхен. Жінки виграли 17:11 чоловіки 31:14.

Світовий спорт

В Празі відбувся конгрес Союзу аматорської боротьби на якій постановлено, що наступні європейські змагання в римсько-грецькому стилі відбудуться в 1948 р. в Лондоні, а в 1950 р. можливо

у Відні. Змагання у вільному стилі відбудуться в 1949 р. в Туреччині.

В таборі чехословацької ліги по футболу провадить Славія перед Спартою. 8 червня відбудеться міжнародні змагання по футболу між Швейцарією і Францією.

В таборі футболу в Італії провадить 1 ФК Турін перед ФК Мілано.

У Французькій таборі по футболу провадить Раймс 45 пунктів перед Рубе 45 пун.

Міжнародні змагання шін-понту в Авгсбурзі

В Українському таборі Сомме-Казерні відбулися міжнародні змагання в шін-понту між репрезентаціями українців і естонців. Перемогу здобула репрезентація українців — 12:1.

Прем'єра Ю. Косача

Прем'єра драматичної поеми Косача „Вікінг і Ярославна“ нещодавно відбулася в Регенсбурзі. Твір написано в балядовій формі про Єлісавету, дочку Ярослава, що вийшла заміж за Гаральда Сміливого.

Концерт в Бад-Верісгофені

12 травня ц. р. в Міському Театрі відбудеться великий концерт солістів Української Опери В Мюнхені Леопольда Вердена (барітон) та Лідії Горн (драмат. сопр.). Фортеп. супровід М. Лесандера.

Перед жнівами

Генеральний секретар „Харчової Ради“ Д. Фіцджералд, що деякий час супроводив колишнього президента Гувера в його останній подорожі по Європі для досліду сучасного стану харчової проблеми, заявив, що західно-європейські держави навряд чи осiąнуть у цьому році урожай, який вони планиують мати. Навпаки, багато вказує на те, що цьогорічні жнива дадуть ще менші наслідки, ніж жнива 1946 р.

Подібний пессімізм в оцінці виглядів цьогорічних жнів дается зауважити і в різних інших пресових повідомленнях останнього часу. Відчувається він і в праці нью-йоркської збіжевої біржі. Харчове становище Бельгії, Франції, Італії, Австрії хоч і поліпшилось, трохи, проте італійська озимина поважно пошкоджена довгими дощами, на стані засівів в Англії відбилася затяжна зима, в Румунії вже панує голод, з Югославії надходять алярмуючі жадання збіжевої помочі.

А що ж серед світових продуцентів збіжжя? Аргентина не обіцяє своєї помітної підтримки в рятуванні загрозливої харчової ситуації, Австралія, що в минулому році дала на експорт 58 міл. бушлів пшениці, могли дати в цьому році лише 40—50 міл. бушлів. Dobryj урожай пшениці передбачається в Індії, а також в США.

З цього видно, що Європа і в цьому році вже входить в період „найтяжчих трьох місяців перед жнівами“, і що Америці і в цьому році доведеться рятувати Європу своїми харчовими доставами. Відповідні приготування до цього в США вже розпочалися.

А поки що, як інформує міністерство хліборобства США, вже в травні в Європу буде скеровано 1,3 міл. тонн пшениці, борошна та інших збіжевих продуктів. З цієї кількості 330 тис. тонн одержать англійська та американська зони Німеччини, 38 тис. тонн одержить французька зона, 160 тис. тонн — Франція і півн. Африка, 146 тис. тонн — Італія, 56 тис. тонн — Голландія, 40 тис. тонн — Бельгія, 28 тис. тонн — Греція і 12 тис. тонн — Фінляндія.

ОГОЛОШЕННЯ

За зміст оголошень Редакція не відповідає

У. Т. Г. І.

СЕКТОР ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

Українського Технічно-Господарського Інституту в Регенсбурзі

1. Предовжує вписи студійників на:

Курси Журналістики і цикл (предмети: Політична економія, Загальна Наука права, Основи журналізму ч. I та II, Історія української преси, Англійська мова) — студ. такса 440 н. марок.

Цикл Ботаніки (предмети: Морфологія, Анатомія, Систематика, Фізіологія рослин) — студ. такса 200 н. мар.

2. Відчиняє вписи студійників на:

Позаочний Економічний Факультет — І семестр (предмети: Політична Економія, Загальна Наука Права, Основи Журналізму ч. I та II, Історія України, Українська Мова, Націологія, Англійська Мова, Історія Української преси) — студ. такса 575 н. мар.

Позаочні Курси Українознавства — І цикл (предмети: Історія України, Історія Української Літератури ч. I — Народна Словесна Творчість, Націологія, Українська Мова, Історія Української Преси) — студ. такса 235 н. мар.

На вищезгадані школи й курси приймаються: в студенти — особи з матурую, в курсанти — належно підготовлені до студій.

Після одинокі предмети вищезгаданих школ і циклів та на такі поодинокі курси: Торговельне Право, Дендрологія (Шипількові породи), Американське Промислове Пасічництво, Загальне Городництво, Практичне Міловарство; на предмети всі приймаються лише курсантами.

При вписах на будь-який курс чи предмет ще високого 20 н. мар.; при вписах на декілька курсів високе платиться лише один раз.

Інформації, проспекти та бланки для впису жадайте від найближчої Делегатури УТГІ, або безпосередньо від Сектору Позаочного Навчання УТГІ:

Ukrainisches Technisch-Wirtschaftliches Institut
Regensburg, Cangofer-Siedlung, Paul Heysestr. 2.

ПОДЯКА

Ми, хворі українці та українки, а також і особи інших національностей православного та греко-католицького віровісповідання, що знаходяться на лікуванні в шпиталі в м. Нойбург (на Дунаї), безмежно вдячні о. Якову Кіндзерському — пароху УАПЦ українського табору м. Інгольштадту, а також всім членам церковного хору, за службу Божу, відправлену в нашому шпиталі в суботу під Великден.

Дякуємо щиро всім таборянам українського табору м. Інгольштадту, які не забули за нас, хворих, та в день величного свята Воскресіння Христового прислали нам подарунки.

Хворі ДП-Шпиталю, Нойбург на Дунаї

Читайте «Наше Життя»

В справах набуття Нового Заповіту в перекладі проф. І. Огієнка, оголошено в попередньому числі нашого часопису, просимо звертатися не до Адміністрації „Н. Ж.“ як це було подано, а на адресу: Missionar W. Bogowsky, (16) Marburg/Lahn, Dürerstr. 43

ВИДАВНИЦТВО „ГОВЕРЛЯ“

видало стінну таблицю під назвою „Визначні смики України“. На цій таблиці вміщені портрети князів, гетьманів, письменників, митрополитів, спіксерів і інших видатних людей України. Ціна 5 м. Ця таблиця може бути прикрасою кімнати і наочним приладдям у школі. Замовляти:

— УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ —
Мюнхен, Дахауер Штрассе 9/1
Кольпортерам знижка

Нова книжка! Нова книжка!

ГР. КОСИНКА

В ЖИТАХ

(оповідання)

з портретом автора, стор. 64, ціна 5 н. м.

Набувати в книгарнях

Нова книжка! Нова книжка!

Шукаю жінки українки, вік до 35 років. Живу приватно, а одружуватися з чужинкою не хочу. Зголосження прошу надсилати на адресу: Роберт Стілер, Мільгайм Рур, Стокгеке Бегельфтайм.

774. Хто знати би про Михайлова Тищенка, Лукію з дітьми подасть вістку на адресу: Василь Тищенко, Майнц-Кастель, Кемп 579, Вл. 3. Кім. 61.

777. Сина Павла з Володимирського повіту, що в 1943 р. арештований німцями сидів у луцькій в'язниці на Волині, шукає Сергій Петрович (13 а) Форхгайм-Марквіллс, Пост: Сульц Кірхен ібер Ноймаркт, Опф. У. С. Цоне.

780. Пошукує сина Євгена Януша, Микола Януш, Франкфурт ам Майн, Мельдерлангштрассе 200. Саксенгаузен.

781. Шевченка Олександра останньо перебував Кассель-Гильгаузен та Мороза Федора пошукує Шевченко Василь, Ашаффенбург, Піонірказене, В. 5.

781 а. Дворицького Василя, нар. 1922 р. що перебував в 1945 р. в Штетіні, розшукує батько Дворицького Іван, Оснабрюк-Еверсбург, Польніше Лагер, УНРРА Кемп 128.

784. Тітова Івана,